

9. Deveti tužbeni razlog: klasifikacijski mehanizam Delegirane uredbe (EU) 2015/63 povređuje nadređeno pravo

Klasifikacija rizika u skladu s Prilogom I. korakom 2. Delegirane uredbe dovodi do očito nepoštenih ishoda i stoga je u suprotnosti sa zahtjevom orijentacije na profil rizika i općim načelom jednakog postupanja.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.)

Tužba podnesena 6. srpnja 2022. – Max Heinr. Sutor/SRB

(Predmet T-423/22)

(2022/C 359/98)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburg, Njemačka) (zastupnici: A. Glos, M. Rätz, T. Kreft i H.-U. Klöppel, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtjeva da:

- poništi odluku Jedinstvenog sanacijskog odbora od 11. travnja 2022. o *ex ante* doprinosima za Jedinstveni sanacijski fond za 2022. (br. spisa: SRB/ES/2022/18), u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužba se temelji na sljedećim tužbenim razlozima.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 5. stavka 1. točke (e) Delegirane uredbe (EU) 2015/63 (¹), jer tuženik nije isključio novac klijenata kojim tužitelj fiduciarno upravlja iz obračuna bankovne pristoje za 2022. Članak 5. stavak 1. točka (e) Delegirane uredbe (EU) 2015/63 primjenjuje se na takav novac klijenata koji je zaštićen od insolventnosti, s obzirom na to da je ispunjavao činjenične prepostavke u skladu s nedvosmislenim tekstom norme.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela proporcionalnosti u skladu s člankom 70. stavkom 2. podstavkom 2. Uredbe (EU) br. 806/2014 (²), u vezi s člankom 103. stavkom 7. Direktive 2014/59/EU (³), s obzirom na to da se odlukom utvrđuje višestruko veća bankovna pristoja na temelju puke činjenice bezrizične fiduciarne pasive koju je tužitelj iskazao u bilanci. Odluka nije ni prikladna ni nužna za postizanje ciljeva koji se žele postići bankovnom pristojbom, a nedostaci uzrokovani odlukom nisu razmjerni ciljevima koji se nastoje postići.
3. Treći tužbeni razlog: povreda načela jednakog postupanja jer se odlukom prema tužitelju postupa različito u odnosu na kreditne institucije čiji nacionalni računovodstveni standardi nisu zahtijevali iskaz fiduciarne pasive ili koje su bilance sastavljale prema IFRS-u (International Financial Reporting Standards), kao i na investicijska društva koja istodobno nisu imala odobrenje za rad kao kreditne institucije a upravljala su sredstvima klijenata, pri čemu to različito postupanje nije objektivno opravdano.

4. Četvrti tužbeni razlog: povreda članka 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja), s obzirom na to da uključivanje bezričične fiducijarne pasive u osnovicu za obračun dovodi do znatnog povećanja tužiteljeve bankovne pristoje za 2022.
5. Peti tužbeni razlog: povreda članka 49., u vezi s člankom 54. UFEU-a, jer odluka ograničava tužitelja u njegovoj slobodi obavljanja poslovne aktivnosti u državi članici njegova glavnog mjesta poslovanja, pri čemu je ograničenje neproporcionalno i tužitelja diskriminira u odnosu investicijska društva u drugim državama članicama, koja su istodobno imala odobrenje za rad kao kreditne institucije.
6. Šesti tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje na temelju članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (a) Povelje jer je tuženik tužitelju odredio nedostatni rok za savjetovanje od navodno jedanaest radnih dana kako bi, u okviru savjetovanja, ispitao nacrt odluke i izradio mišljenje.
7. Sedmi tužbeni razlog: povreda članka 41. stavka 1. i stavka 2. točke (c) Povelje te članka 296. stavka 2. UFEU-a jer obrazloženje pobijane odluke ne omogućava tužitelju da na primjeru način provjeri visinu svojeg doprinosa.
8. Osmi tužbeni razlog: povreda načela djelotvornog pravnog lijeka u skladu s člankom 47. stavkom 1. Povelje, jer tužitelj, zbog nedostatnog obrazloženja, ne može na primjeru način razumjeti, odnosno osporiti, ispravnost odluke.
9. Deveti tužbeni razlog (podredno): ništavost osnovice obračuna na temelju članka 14. stavka 2., članka 3. točke 11., u vezi s člankom 5. stavkom 1. točkom (e), člankom 3. točkom 2. Delegirane uredbe (EU) 2015/63, ako bi je se tumačilo na način da u svrhu obračuna bankovne pristoje treba uzeti u obzir fiducijarnu pasivu investicijskih društava koja su istodobno imala i odobrenje za rad kao kreditne institucije, s obzirom na to da je riječ o povredi članka 103. stavka 7. Direktive 2014/59/EU, načela jednakog postupanja, članka 16. Povelje i članka 49. u vezi s člankom 54. UFEU-a.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s ex ante doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.)

(²) Uredba (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 1. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.)

(³) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravak SL 2015., L 216, str. 9)

Tužba podnesena 6. srpnja 2022. – Nordea Kiinnitysluottopankki/SRB

(Predmet T-431/22)

(2022/C 359/99)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj (Helsinki, Finska) (zastupnici: H. Berger i M. Weber, odvjetnici)

Tuženik: Jedinstveni sanacijski odbor

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku SRB-a od 11. travnja 2022., dokument br. SRB/ES/2022/18, uključujući Priloge I., II. i III., u dijelu u kojem se odnosi na ex-ante doprinos tužitelja; i
- naloži SRB-u snošenje troškova.